

S. 70.**Szabó 928 Attila 11. o. t.****Leőwey Klára Gimnázium, Pécs****szabo.attila94@gmail.com**

A program C nyelven, a gcc 4.6.1 verziójával készült (Linux alatt).

A program azt vizsgálja, hogy adott minimális élhossz mellett mekkora maximális élhossz szükséges ahhoz, hogy a kettő közti hosszúságú éleket használva el lehessen jutni A -ból B -be: ezt az élhosszúságok rendezett sorozatán bináris kereséssel hatékonyan meg lehet oldani. A feladatban ilyen minimum–maximum különbségek minimumát keressük, ezért ez a módszer alkalmas a feladat megoldására. A folyamat gyorsítására csak azokat az eseteket vizsgáljuk, amikor a pillanatnyilag ismert legkisebb különbségnél kisebbet állíthatunk elő.

A N , M , A , B változók jelentése nyilvánvaló, W a különböző élhosszúságok száma: ennek a keresés hatékonyságában van szerepe; a **graph** tömb első dimenziója az éllistát jelzi, második dimenziója szerint a 0. elem az él hossza, az 1. és 2. elem a két végpont. A **neighbor** és **neigh_index** tömbök szomszédsági listát tárolnak: a **neighbor** tömb első dimenziója sorfolytonosan tárolja az egyes elemek szomszédjait, a második dimezió szerinti 0. elem a távolság, az 1. elem a szomszéd sorszáma; a **neigh_index** tömb az egyes csúcsok szomszédjainak kezdőcímét tárolja. A **lengths** tömb elemei nagyság szerinti sorrendben tárolja az élek hosszait; az **aux** tömb többféle célra használt segéd tömb; a **found** tömb a mélységi keresés során használt segéd tömb, amely csak azért globális, hogy ne kelljen minden híváskor újra allokálni (ez jelentősen lassítaná a programot).

A **readin** függvény a standard bemenetről olvassa be a bemeneti adatokat, illetve az élek beolvasása során elkészíti a **neigh_index** tömb első változatát, amely az egyes csúcsok szomszédjainak számát tárolja.

A **preprocess** függvény elkészíti **neigh_index** végleges változatát, kitölti **neighbor**-t, majd az **aux** tömbbe összegyűjtött élhosszúságokat a **heapsort**() eljárással rendezi, és eltávolítja belőle az ismétlődéseket, így alakul ki a **lengths** tömb. A **heapsort** függvény rendezi nagyság szerinti sorrendbe az **aux** tömböt: annak viszonylag kis mérete esetleg egyszerű rendezési módszert is alkalmazhatóvá tenné. A csere segédváltozója a **swap**, a rendezett tömb előállításánál a „kupacból” műveletet a kupac határán leállítja a viszonylag bonyolult kilépési feltételt.

A **connected** függvény meghatározza, hogy a gráfban el lehet-e jutni A -ból B -be, **lengths**[**min_index**] és **lengths**[**max_index**] közötti hosszúságú éleket használva (a **lengths** tömb elemein kívüli szélsőértékeket fölösleges vizsgálni): a választ **char** változóban, logikai alapértékként (0 vagy 1) adja vissza. Ha **max_index** értelmetlen (kisebb, mint **min_index**, vagy nagyobb, mint $W-1$), a megfelelő választ adja. Különben mélységi keresést végez (mivel a verem tömbös programozása egyszerűbb, mint a soré), amelynek során a kezdetben hamisra (0) állított **found** tömbben jelöli, ha eljutott egy adott csúcsba. A keresés addig tart, amíg vagy a teljes elérhető gárfrésztletet nem jártuk be, vagy el nem értük B -t.

A **min_diff** függvény határozza meg a feladat tulajdonképpeni megoldását. Minden lehetséges minimális élhosszat kipróbálunk (indexük i), nagyság szerinti csökkenő sorrendben: ez véletlenszerű élhosszaknál jobb stratégiának tűnik, mint a növekvő sorrend. A **mdiff** változó tartalmazza a pillanatnyilag ismert legkisebb különbséget, kezdetben irreálisan soknak, $2 \cdot 10^9$ -nek választjuk. Egy élhossz vizsgálatát azzal kezdjük, hogy meghatározzuk azt a legnagyobb **high** indexet, amelyre $\text{lengths}[\text{high}] - \text{lengths}[i] < \text{mdiff}$: ezeken az indexeken lehetséges, hogy kisebb különbséget találjunk, mint a már ismert legkisebb. Ezután ellenőrizzük, hogy **high**-t, mint maximális indexet választva elérhető-e A -ból B : ha nem, az adott minimális élhosszal nem kapható jobb megoldás, a következőre lépünk. Ha igen, bináris keresés segítségével megkeressük azt a legkisebb indexet, amellyel a gráfban még vezet út A és B között. Mivel ez a kezdeti ellenőrzés miatt biztosan jobb különbséget ad, mint az addigi optimum, **mdiff**-et helyettesíti **lengths** két megfelelő elemének különbségével. Mindkét bináris keresés során olyan x -et keresünk, hogy egy bizonyos tulajdonság $x - 1$ -re nem teljesül, x -re viszont igen: ezt a bináris keresés olyan átalakított változatával tesszük meg, amely a két szélsőérték közti **mi**–**ma** intervallumot felezi úgy, hogy **mi**-re ne teljesüljön a feltétel, **ma**-ra viszont igen: a keresés akkor áll le, amikor az intervallum két végpontjának távolsága 1: ekkor **ma** az említett x -szel egyezik meg.

A **connected** függvény futásideje a mélységi keresésével egyezik meg, azaz $O(N + M)$ -mel becsülhető felülről (feltéve, hogy minden csúcs és él megvizsgálásra kerül). A **min_diff** függvény egy minimális különbség vizsgálata során $O(\log W)$ műveletet végez **high** meghatározására, utána legfeljebb $O(\log W)$ lépéses bináris keresés következhet, melynek minden lépése egy **connected** műveletet igényel. Egy ilyen vizsgálat futásideje tehát $O(\log W(N + M))$ -mel becsülhető felülről; mivel W ilyen vizsgálatra kerül sor, a teljes futásidőt $O(W \log W(N + M))$ -mel becsülhető felülről: a becslés elég durva, ugyanis a keresésből a felesleges műveleteket kizáró vizsgálat nagymértékben csökkenti a nagy időigényű **connected** eljárások számát. **min_diff** becsült futásidőfüggvénye mellett a többi lépés elhanyagolható ($O(N)$, $O(M)$, illetve a kupacrendezés $O(M \log M)$ futásidejű). A program futásideje tehát felülről becsülhető $O(W \log W(N + M))$ -mel. A tesztelésre használt gépen (4 GB RAM, kb. 2 GHz Dual Core processzor) a program maximális véletlenszerű tesztesetekre 6–7 századmásodperc alatt futott le (elképzelhetőek rosszabb eredményt produkáló gráfok).